

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5462/2019
21.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Бранке Дражић, Данијеле Николић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Љиљана Аранђеловић адвокат из ..., против туженог Града Ниша, чији је законски заступник Правобранилаштво града Ниша и ЈП „Дирекција за изградњу града Ниша“ ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог Града Ниша изјављеног против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4202/2019. од 18.09.2019. године, у седници већа одржаној 21.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог Града Ниша изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4202/2019. од 18.09.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог Града Ниша изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4202/2019. од 18.09.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 3927/18 од 18.03.2019. године, ставом првим изреке, обавезани су тужени да тужилји на име накнаде за заузето земљиште на кп.бр. ... КО ..., ..., уписано у ЛН.бр. ... КО ..., ..., чија је укупна површина 475 м², улицом ... за површину од 144м² солидарно исплате износ од 957.600,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења па до коначне исплате, а ставом другим изреке су обавезани тужени да тужилји солидарно исплате трошкове парничног поступка у износу од 136.876,00 динара.

Апелациони суд у Нишу је пресудом Гж 4202/2019 од 18.09.2019. године одбио жалбу туженог Града Ниша као неосновану и потврдио првостепену пресуду у односу на тог туженог.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени Град Ниш је благовремено изјавио ревизију због погрешене примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује на основу члана 404. Закона о парничном поступку, због постојања потребе уједначавања судске праксе.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/2018 – у даљем тексту: ЗПП),

ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интресу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. је прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд је у границама својих овлашћења на основу члана 404. ЗПП, оценио да у конкретном случају нису испуњени услови да би се дозволило одлучивње о посебној ревизији. Предмет спора је исплата накнаде на име заузетог дела непокретности за изградњу улице на назначеној катастарској парцели у својини тужиље. Нижестепени судови су пружили правну заштиту повређеном праву тужиље на имовину и применом члана 1. Протокола број 1. уз Европску конвенцију о заштити људских права и основних слобода и члана 58. Устава Републике Србије досудили новчану накнаду у висини тржишне вредности земљишта у време пресуђења на основу извештаја Пореске управе – Филијале у Нишу.

Ревизијом изјављеном на основу члана 404. став 1. ЗПП тужени Град Ниш указује на погрешну примену материјалног права и неуједначену судску праксу при чему не прилаже пресуде као пример неуједначене судске праксе у истим или битно истоветним чињеничноправним споровима.

Из наведених разлога, посебна ревизија није дозвољена па је зато применом члана 404. ЗПП, одлучено као у првом ставу изреке.

Ревизија туженог Града Ниша није дозвољена ни у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП.

Одредбом члана 403. став 2. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају, вредност предмета спора од 957.600,00 динара очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе због чега је ревизија недозвољена у смислу цитиране одредбе члана 403. став 3. ЗПП, па је одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић